uerunt Unde ait. ſi alie gentes q̄ non a deo peccauerūt biberunt de calice ire dei. quomō tu q̄ magis peccaſti impunita remanebis.

Sicut feciſti fiat. Simile legitur in ps. Memor eſto domine filiorum edō i. d. hieruſalē. dicentiū e. e. v. a. f. in ea. Unde et ɔtra babilonem imp̄cat̄ ꝓpheta. Filia babilonis miſera. b. q̄. r. t. r. t. t. quā retribuiſti nob. Beatus q̄ t. r. a. p. ſ. a. p.

Quomō enim bibiſti. Sicut cum babilonijs letabaris de deſtructione hieruſalem ubi erat templū meum et altare. ita delectabantur in effuſione tui ſanguinis gentes q̄s tunc tecum habebat babilonius in p̄ſidio.

Bibent om. gen. Cōtrarie fortitudinē ſupplicijs deputate. vl̄ q̄cunq̄ v̄tutes aduerſarie

Et abſorbebūt. Nec ſolū letabunt̄ in tua pditōe. ſꝫ etiā abſorbebūt occidendo. ita vt ſint ydumei q̄ſi non ſint. vel ille gētes erūt quaſi non ſint. q̄ q̄ abſorbent te abſorbebunt̄ a medis. q̄ ſicut babilonij alias gētes. ita medi babiloniōs vicerunt. ⁊ medos macedones. ⁊ macedones romani. romanos chriſtus.

Et erūt quaſi n. ſ. Quicq̄ nō adheret illi q̄ dicit. ego ſum: nihil eſt. hetici ergo q̄ cum eo nō ſunt pibūt ⁊ in die iudicij ita retribuet̄ eis ſicut ipſi q̄ peccauerūt contra eccleſiam.

Et i mōte ſyon. Al. Deſtructis opibꝫ carnis. ⁊ terreno ipo deſolato. i. eccleſia erit ſaluatio eoꝝ q̄ a matre nō exierūt. ⁊ i ipſa morabitur ſanctꝰ ſanctorum. ⁊ domus ſup plantātiū vicia poſſidebunt eos chriſtianos effectos. q̄ ſe priꝰ poſſederāt. ⁊ domus eſau. i. terrenorum nō poterit ſuſtinere diſputationē ignitā catholicoꝝ. ſꝫ deuorabunt̄ in ſuā ſalutem. ⁊ non erunt reliquie eſau. quādo chriſto flectetur omne genu celeſtium terreſtriū ⁊ infer. ⁊ cum deus ſit ignis conſumens. ſui vertunt̄ in naturam ignis. vt conſumant ſtipulam peccatorum.

Et erit ſāctus. Dominus reuerſus ad templum quod pro peccatis dimiſerat. Uel erit ſanctus ipſe mōs ſyon ꝓpter cultum dei qui ibi celebrabitur. et tunc qui reuerſi fuerint. vel de duabus. vel de decem tribꝫ pariter pugnabunt contra idumeos. quibꝫ idumei non poterūt reſiſtere. ſicut nec ſtipula igni.

Et erit domus iacob. Per iacob due tribus. p ioſeph decem. q̄a ieroboam q̄ p̄mus in illis regnauit: de ioſeph fuit

Hec omnia iudei de tēpore antichriſti interpretantur quem p chriſto recipient. Et quidquid cōtra idumeam dicitur. ipſi de romano imperio

Sicut occidiſti iudeos ita occideris ab hoſtibus · ſ conuertet̄ dolor eius in caput eiꝰ et in ver. ip. i. c. d.

Sicut feciſti fiat tibi. retributōꝫ ſ dicit dominus. tuam conuertit iꝫ caput tuū Quo ſ calicē dyaboli ſ eccleſiam modo enim bibiſti ſuper montem ſ cōuerſe contra te ſanctum meuꝫ. bibent omnes gētes iugiter. et bibēt et abſorbebūt ſ deſtructa idumea ſub zorobabel reuertent̄ due tribus ad hieruſalem in ſua libertate. ⁊ erunt quaſi non ſint. Et in mōte ſyon erit ſaluatio et erit ſanctus. Et poſſidebunt domos iacob. eos q̄ ſe poſſederant. Et erit domus iacob ignis. ⁊ domus ioſeph flama ſ ydumea ſ que cito crematur ſ domꝰ eſau per eos. ⁊ domus eſau ſtipula. Et ſuccendetur in eis ⁊ deuorabunt eos et ſ nec vnus vitabit ſubuerſionem non erunt reliquie domus eſau. ſ qui eſt veritas ſ cuiꝰ locutō ē opatio quia dominus locutus eſt. Et hereditabunt hi qui ad auſtrum mōtem eſau. ⁊ qui in campeſtribꝰ philiſtijm. et poſſidebunt regioneꝫ effraim ⁊ regionem ſamarie. Et beniamin poſſidebit galaad ſ i. illi qui reuerſi fuerint de. x. tribubꝰ a captiuitate. poſſidebunt omnia regna chananeorum vſq̄ ad ſareptam vbi vidua quondā paſcit heliam. Et tranſmigratio exercitus huius filioruꝫ iſrael. omnia chananeorum vſq̄ ſ qui de hieruſalem metropoli ciuitate tranſlati fuerunt in boſphorum ad ſareptam. ⁊ tranſmigratio hieruſalem que in boſphoro eſt. poſſi ſ que ſunt in tribu iuda. reuerſi enim vrbem ſuam. et loca vrbi vicina obtinebunt. ſ his explet̄. debit ciuitates auſtri. Et aſcēdet ſ Sicut fuit zorobabel ſ Sicut in libro iudicum legit̄ dominus miſiſſe ſaluatores ad liberationem populi ſui. ſ venient. ſ qui iudicent et diſcernāt idumeos ſicut ſub iectos et ſeruientes. ſaluatores in montem ſyon iudi ſ omnibus ſubiugatis. ſ paratum per apoſtolos. ſ mirabilis deus in ſ. ſ. ſ ſoli care montem eſau ⁊ erit deo regnum.

ſomniant dictum. Nos vero ſub zorobabel iam factū eſſe intelligimus. ⁊ q̄tidie in eccleſia. et in regno anime cōtra carnem in vno quoq̄ cōpleri videmus.

Et hereditabūt. Reuerſo iuda in regnū hi qui in meridie habitabant. ⁊ habebant anguſtos termios. occupabāt montana idumeorū. ⁊ q̄ de duabus tribubus p̄us in campeſtribus erāt ī lida. emaus. dioſpoli. nicopoli. poſſidebunt quinq̄ vrbes phyliſtinorum. gaçam. aſcalonem. açotum. accarō. geth Ui latabit̄ etiam iuda vſq̄ effraim vbi nunc ē neopolis ⁊ ad regionem ſcilicet vbi nunc eſt ſebaſte. beniamin vero cui terminus eſt ab hieruſalem contra ſeptentrionem poſſidebit cunctam arabiam q̄ p̄uſ galaad dicebatur. nunc geraſa dicitur.

Miſtice qui ſunt i vero lumine. et qui tenēt campeſtria humilitatis poſſidebūt magiſtros gentilium qui montibus compātur ꝓpter philoſophiam et eloquentiam. ⁊ etiā phyliſtijm diſcipulos illorum qui alienigene dicuntur. Poſſidebunt etiam hereticos eccleſie qui fructificationem et cuſtodiam mandatorum dei pro mittunt. Porro beniamin. i. filij dextre. ſ. populus chriſtianus poſſidebat galaad. i. iudeos a quibꝰ tranſmigrauit teſtimoniuꝫ ad chriſtianos.

Et tranſmigratō exercitus huius. Al. Sarepta anguſtia panis vel incendium. Chanaam motꝰ vel negociator vl̄ humilis. Quando vero tranſmigratio filiorū iſrael dimiſſa occidente littera veniet ad ſpiritum viuificantem. mouebit cūcta que legis ſunt. et de multis margaritis viam negociabitur humilis effectus. ⁊ vbi fuit ante tribulatio panis. paſtum p̄bebit. et vitia incendet. Tranſmigratio vero hieruſalem. vbi fuit viſio quondam pacis. nunc toto orbe diffuſa poſſidebit eccleſias veri luminis. et tunc aſcendent ſaluatores apoſtoli. de reliquijs iudeorum electi. ſpeculam montis eccleſie. ⁊ deponentes iudaicam ſuperbiā et vniuerſoꝝ montium qui ſe aduerſus dei ſcientiam erigunt. domino regnum pabūt

Incipit plogus in ionam prophetam.

Sanctū ionam hebrei affirmant filium fuiſſe mulieris vidue ſareptane. quē helias pphet̄a mortuū ſuſcitauit. matre pꝰ ea dicente ad eū. Nūc cognoui q̄ viꝛ dei es tu. ⁊ verbum dei in ore tuo eſt veritas. Ob hanc cauſam etiam ipſum puerum vocant amathi. Amathi enim in noſtra ligua veritatem ſonat. Et ex eo q̄ veruꝫ helias locutus eſt ille qui ſuſcitatus eſt filius dicit̄ eſſe veritatis. Ideo de veritate columba naſcit̄. quia iona columba ſonat. In condemnationem autem iſrael ionas ad gentes mittitur. q̄ niniue agēte penitentiam illi in malicia p̄ſeuerant. Temporibus quippe iero

Jonas columba ⁊ dolens filius amathi qui fuit de geth. que eſt in ofir ad gentiū pconiū mittit᷑. miſſus cōtemnit. contēnens fugit. fugiens dormit Propter quē piditat᷑ nauis. Sz ſors latentē repit. cetus abiectū deuorauit. ⁊ orantem reuomuit. Reiectus pdicauit ſubuerſionem. Sed contriſtatur in penitentia vrbis. ⁊ ſaluti gētiū inuidet. Gaudet etiam edere virentꝫ vmbraculo. ⁊ dolet ſubito areſcentis. Cuius ſepulcrū in quadam urbium geth in vicſo demōſtratur. qui eſt in ſcdo miliario ſeffori. itinere q̄ pgitur tyberiadem.

Nullus tipi ſui melior interpres eſt q̄ ille q̄ pphas inſpirauit et veritatis future in ſeruis ſuis quaſi p q̄ſdam lineas perdurit. q̄ ad iudeos chriſtum dei filiū neſcientes dixit. Viri niniuite ſurgēt. c. g. i. i. ⁊ c. c. q. p. e. i p̄. i. Et ecce pl᷒ q̄ȝ iona h. Condēnatur carnalis iudeus credēte mūdo. ⁊ niniue agēte penitentiam incredulus pit.

Et factū eſt. Ad ea q̄ in mente pphete ſpū pnoluebantur. cōtinuat᷑ hec coniunctio ſcilicet et.

Et factū eſt. Mo re pphete multa in ſpiritu videns. de multis in hec v̄ba prūpit

Ciuitatem. Mūdum. ut quē cōtempſit iudeus. totus mundus recipiat. quē quaſi pulchram domum fecit deus homini ſibi ſeruituro. q̄ quia per ſupbiam aberrauit. ad penitentiā reuocatur.

Jonas qui interpretatur columba. mittit᷑ ad niniuen q̄ ſpecioſa dicit᷑. Sic chriſtus ſpiritu ſancto plenus ad mundum qui ex artificio creatoris ſm grecā linguam coſmos id ē ornatus ⁊ pulcer dicit᷑ Unde. vidit deus cūcta que fecerat. ⁊ erant valde bona. Quē ergo contempſit iſrael. totus mūdus exaudit. vt depoſita ſupbia qua corruit. p deſcendentem dei filiū humilis in celum aſcendat.

hoē regis iſrael. qui deo derelicto cum populo ſuo in ſamaria ydolis ſacrificabat. ionam prophetā fuiſſe quartus liber regū indicat. Js cum prophetia illuminante peccatores ciuitatis niniue dei miſericordiam conſecuturos videret. ne falſa predicare videretur: ad denunciandum interitum eiuſdem ciuitatis ire nolebat. Nam ſicut deus ad abraam de impietate ſodomorum ⁊ gomorreorū loquēs dixit. clamor ſodomorū ⁊ gomorreorum puenit ad me. ita ⁊ de niniue dicit᷑. eo ꝙ aſcenderit clamor malicie eius ad eum Et quia ſententia dei de ſodomis facta minime reuocata eſt. ita et ionas aduerſum niniuen platam ſententiam reuocari nolebat. diuine diſpenſatōis ignarus. qui ſalutem hominū ad ſe conuertentium magis vult q̄ȝ interitum. Hoc illi acciderat qḋ ⁊ ſācto heliſeo. qui filium ſunamitis mulieris mortuum ignorauit. Jō a cōſpectu dei ionas fugere ſe putabat. humanum aliquid paſſus dicente dauid. Quo ibo a ſpū tuo ⁊ quo a facie tua fugiam?

Incipit argumentum.

Jonas columba pulcerrima naufragio ſuo paſſionem domini pfigurans. mundum ad penitentiam reuocat. et ſub nomine niniue ſalutem gentibus denunciat.

Cum ionas ſm interpretationē ipſius. chriſti figuram pferat. non eſt neceſſe vt totum ordinē hyſtorie ſcdm allegoriam ad chriſtum nitamī referre. ſ ea tantū q̄ ſine piculo interpretatōnis ſane poſſunt intelligi. Cū enim ſicut ait apoſtol᷒ in pmis pentibus ſacramentū chriſti et eccleſie pmiſſum ſit. non omnia q̄ de ipſis pentibus dicunt᷑. ad hoc ſacramentū poſſunt referri.

Quia aſcendit. Simile in geneſi. Clamor ſodome et gomorre multiplicatus eſt. Et ad caim. Vox ſanguinis fratris tui c. a. m. d. t.

Et ſurrerit. Nouerat ppheta reuelante ſpiritu ꝙ penitentia gentiū ruina ſit iudeorū. et ideo amator patrie. non tam inuidet niniue. q̄ cupit non pire populū ſuum. Sciebat enim moyſe orante dominū occaſionem liberatōnis iſrahelitarū habuiſſe. Viderat etiam pphetas mitti ad iudeos ad penitentiā puocandos. balaam etiā diuinū de ſalute iudeorū pphetaſſe. dolet ergo ſe ſolū electū q̄ ad hoſtium ciuitatē mittat᷑. vbi eſt ydolorū cultus et dei contemptus Sciebat etiā ꝙ quādoq̄ gētes crederēt et iudea excecaret᷑. Timet ergo ne ſuo tēpore p occaſionē ſue pdicatōis cōuerſis gētibus iudei penitus relinquerent᷑. et ideo fugit.

Tharſis. ſm ioſephum ciuitas cilicie. ſm ꝙ in palippomenon legit᷑ loc᷒ eſt indie. Hebrei vero putant mare generaliter tharſis vocari. Unde in ſpiritu vehementi conteres naues tharſis. id eſt maris. Qḋ magis conuenit fugitiuo ⁊ timido vt non certum locum fuge eligeret. ſ ſufficeret ei q̄cūq̄ eum mare deferret Vel ſm ꝙ tharſis cōtemplatō dicitur. g au dij. propheta ad gaudium quietis ire feſtinat. magis volens ſe totum tradere theorice ⁊ pfrui pulcritudine. ⁊ varietate ſcientie qḋ ſignificatur p ioppen q̄ ſpecioſa dicitur q̄ȝ occaſione ſaluti gētium pire populū. de quo chriſtus ſm carnem erat naſciturus.

Miſtice chriſtus aſſūpta carne quodā modo fugiēs patriā. ſ. i. celeſtia venit ī tharſis. i. mare huius ſeculi. in quo clamabat Pater ſi fieri pōt. trāſeat a me calix iſte. ne damnato iudeorū populo. multitudo gentium crederet Et tantū dilerit populū illū p dilectione patrum et promiſſione ad abraam vt in cruce diceret Pater ignoſce illis q: neſciunt quid faciunt Hac enim dilectione in extremo litore qḋ pulcerrimum dicebat᷑ eo ꝙ in iudea erat. nō vult tollere panem filiorum et dare canib᷒ Sed q̄a venerat ad oues iſrael. dat vectoribus pdium. vt q̄ primum populum ſuum veneat ſaluare. ſaluet accolas maris et inter tempeſtates. i. ſuā paſſionem. ⁊ crucis conuitia: ſubmerſus in inferno. ſaluet eos q̄s quaſi in naui dormiendo negligebat.

Ca. I

Et factū eſt verbum domi ad

ſ chriſtum ſup quē ſpūs in ſpecie columbe quieſ. p nobis dolens ſ veritatis. de᷒ veritas eſt ſ Pater ad filium

ionam filium amathi dicēs Surge ⁊ vade in ciuitatem niniuē grādem. ⁊ predica in ea. quia aſcēdit

ſ putans ꝙ iram dei vitare poſſet in alieno loco. ſi iudeam relinquat. in qua ſolummō deū notum putabat. et in hoc imitatus eſt caim.

malicia eorum coram me. Et ſurrexit ionas vt fugeret in tharſis a

ſ ſm ſitum loci ſ portuȝ iudee in quo vſq; hodie monſtrant᷑ ſara in quibus andromeda ligata pſeī auxilio eſt liberata.

facie domini. Et deſcendit ī ioppen. ⁊ inuenit nauem euntem in

ſ mercedem ſubuectōnis ſ Ut fugitiuus ſolicite querens latebras

tharſis. Et dedit naulū eis ⁊ deſcendit in eam. vt iret cum eis in

ſ deo aduerſante nichil ſecurum.

tharſis a facie domini Dominus autem miſit magnum ventū in ma

ſ cum prius oīa eſſet tranquilla.

ri. ⁊ facta eſt tempeſtas magna in

ſ concutiebat᷑ ad contritōem ſ q: piclitantem ſuſcepat.

mari. et nauis piclitabatur conteri. Et timuerunt naute. ⁊ clamaue

ſ arbitrantes nauem ſolito onere grauari. neſciunt totum pondus eſſe fugitiui pphete

runt viri ad deum ſuum. ⁊ miſerunt vaſa que erant in naui in ma

ſ Ut fluctus leuior tranſiliret.

re vt alleuiaretur ab eis. Et ionas deſcēdit ad interiora nauis. et dor

Per fugam pphe poteſt ſignificari humanū genus. quando contemnens pcepta dei ab eius facie receſſit. et mundo ſe tradidit. et poſtea ſeuiēte contra ſe mūdi naufragio compellit᷑ reuerti ad eum quem fugiebat. et que ſibi ſalutaria putauerat vertuntur in pniciem. nec ſolum non pdeſt auxiliū hoim his qbus pbetur. ſ etiā pbentes piter conteruntur. ſicut legimus egiptum vaſtatā ab aſſirijs. quia contra voluntatem dei pbebat auxilium iſrahelitis.

Et clamauerūt Neſcientes veritatem. non ignorant dei puidentiā ⁊ ſub errore religionis ſciunt eſſe aliquid venerandum. iſrael contra nec bonis nec mal᷑ intelligit deū. et chriſto plangente pplin ſiccos habet oclos.

Et dormiebat. Alijs turbatis ppha ſecurus et tranquillus deſcribit᷑. vt i ierioribus nauis placido ſomno pfruatur. Vel pōt dici ꝙ conſcius fuge et peccati alijs ignorantib᷒ cauſam tempeſtatis ipſe fluctus contra ſe intumeſcentes videre non audet. et dormit non ex ſecuritate. ſ ex triſticia. ſicut apli in paſſione domini.

Grauis ſomnus pphe ſignificat hominē torpentē ſopore erroris. cui nō ſufficit fugere a facie domini. ſ inſup quadā vecordia obrut᷒ ignorat dei

iram ⁊ ſecurus dormit. ⁊ pfundū ſomniū rauca nare ſonat

¶ Tropol. Multi ſunt qui cū iona nauigantes. et habentes ꝓprios deos ad contemplationē gaudij ire feſtinant. Sed poſtq̄ ionas ſorte fuerit deprehenſus. ⁊ morte illius mundi ſedata tempeſtas. ⁊ mari tranquillitas reddita. tunc vnus adorabit deus. ⁊ immolabunt ſpirituales victime. q̄s iuxta litteram i medijs fluctib⁹ non habebāt

¶ **Et dixit vir ad** Sepe experti naturam ventorum et tempeſtatum non vident ex ſolitis cauſis fluctus conſurgere. Q̄ ſi eſſet ſorte non quererēt auctorem naufragij. nec p rem incertam certuꝫ piculū vitare cupent.

¶ Q̄ mathias ſorte eligit. ⁊ h fugitiu⁹ ſorte deꝑhendit. nō agit virtute ſortium ſ voluntate dei. qui ſortes regebat incertas. Nō ergo hoc exemplo debemus credere vl' vti ſortibus. quia priuilegia ſingulorū non poſſunt legem facere communē. Voluntate dei pharao ⁊ nabuchodono. iudicio ſomniorum futura ꝯgnoſcūt non tamē ideo vbiq̄ ſomnijs ē credendum

¶ **Jndica nobis** Sub mira breuitate interrogat' pſona. regio. ciuitas ut ex his cā pīculi ꝯgnoſcatur.

¶ **Hebreus ego ſū** Non dixit iude⁹ ſum quod nomen ſi poſuit populo ſciſſura. x. tribuum a duabuſ. ſ hebreus quod nomē generale erat tam duabus q̄. x. tribubus

¶ Cum indicaſſet ſe dominū timere. indicauit ſe etiam a facie ipſius domini fugiſſe et eius p̄cepta nō feciſſe. ideo timent viri. q̄ intelligunt ſanctuꝫ. et ſancte gentis virum. et magnum eſſe qui fugit. ſ maiorem eū qui querit. non audēt tradere. celare nō poſſūt

¶ Cum cōfiteat' creatorem maris et aride. cur aridam relinquēs arbitrat' ſe cōditorem maris in mare ſe poſſe vitare

¶ **Et dixerūt ad eum** Increpando. Quaſi. ſi times deū quē tā potētē p̄dicas. quomō putas te eum poſſe euadere. Vel interrogantes dicūt. volentes noſſe cauſam fuge. cur relicta ꝓpria terra in mari ſalutē querat.

¶ **Quid faciem⁹ tibi** Rogant vt ipſe ſit remedio qui fuit auctor peccati. quaſi expoſuiſti cauſam morbi indica et ſanitatis. Ex tumore maris intelligim⁹ iram dei cōtra nos q̄ fugitiuum ſuſcepim⁹. Sed occidemus te. vt hanc irā mitigemus. Cū vero cultor dei ſis. tuū eſt imparc. quid opus ſit facto. noſtrū eſt manus adhibere. vt ſic auerſa ira dei ceſſet mare.

¶ **Et dixit ad eos.** Fugitiuus deprehenſus non diſſimulat nō negat ſed confeſſus culpam libenter aſſumit penam malens ex ſuo peccato ſolus pire q̄ alij ſecum peccēt ⁊ peant. Inſtruit etiam p ſalutem et conuerſioneꝫ

† ¶ Naturale eſt vnumquēq̄ in ſuo piculo pluſ de alio q̄ de ſe ſperare

miebat ſopore graui. † Et acceſſit

† ¶ qui alios debuit conſolari turbatus tanto diſcrimine.

ad eum † gubernator et dixit ei.

¶ Stulte ſecuritatis arguit

† ¶ contra cōmune piculū cōmunis fiat oratio

Quid tu ſopore dprimeris? † Surge inuoca deum tuum. ſi forte cogitet deus de nobis vt non pereamus. Et dixit vir ad collegam ſuū Venite et mittamus ſortes. ⁊ ſciamus quare hoc ſit nobis. Et miſerūt ſortes. ⁊ cecidit ſors ſup ionā

¶ i. afflictō

† ¶ quem ſors indicauerat. cogunt ꝓpria voce confiteri.

Et dixerunt ad eum. † Jndica nobis cauſa cuius iſtud malum ſit.

¶ quid operis agas † ¶ de qua regione l' de populo cuius ciuitatis.

quod eſt opus tuum. † que terra tua. vel ex quo populo es tu? Et

† ¶ Tranſitor ſicut abraam et alij patres qui fuerunt pegrini huius mundi.

dixit ad eos. † Hebreus ego ſum.

¶ non deos quos colitis. ſed eum qui omīa fecit. et in omnibus potens eſt. † ¶ i. colo quem vos ignoratis. vel timeo vt ſeruus. et ſi non diligo vt filius.

⁊ dominum deum celi ego † timeo

† ¶ De qua fugio ¶ ad diſtinctōem maris non terram ſed aridā. eleganter vocat

¶ in quo fugio

qui fecit mare ⁊ † aridam. Et timuerunt viri timore magno. ⁊ dixerūt ad eum. Quid hoc feciſti? Cognouerunt enim viri q̄ a facie domini fugeret. quia indicauerat eis

Et dixerunt. Quid faciemus tibi.

¶ Eo facto † ¶ ecce cauſa quare hec querebāt

et ceſſabit mare a nobis. † Quia

¶ nutu dei pſequens fugitiuum † ¶ dum morātur naute aſpius fiebat oſtendens ſe vltionem creatoris non poſſe differre

mare ibat ⁊ † intumeſcebat ſup eoſ

† ¶ Me querit tempeſtas. me pdit vt mea morte viuatis

Et dixit ad eos. † Tollite me. ⁊ mittite me in mare. † et ceſſabit mare a

† ¶ Non ignoro in meam penam elemēta turbari. ſi ſenſero tempeſtatem. vos recipiet tranquillitatē

vobis. † Scio enim ego quoniam ꝓpter me tempeſtas grandis eſt

¶ qui me recepiſtis.

hec ſuper vos. Et remigauerūt viri vt reuerterentur ad aridam. et non valebant. quia mare ibat et intumeſcebat ſuper eos Et clamauerunt ad dominuꝫ ⁊ dixerūt † Queſumus domine ne peamus in anima iuſti viri iſtius ⁊ ne des ſuper nos ſanguinem innocentem. q̄a tu domine ſicut voluiſti feciſti. Et

† ¶ Scientes mortem peccati peiorē eſſe q̄ vite. et ex magna fide p anima alterius pcant.

cum ipſi piclitentur corpore

¶ Non rapiūt. ſꝫ cum obſequio et honore portant † ¶ Non repugnantē ſed manus p voluntatem dei prebentes

¶ chriſtum.

tulerunt ionam † ⁊ miſerunt in mare. ⁊ ſtetit † mare a feruore ſuo. Et

† ¶ Mare quod abſente iona iraſcitur. iam deſideratum apprehendēs tenet. gaudet. et confouet. et ex gaudio tranquillitas redit

† ¶ ex tota anima. ex toto corde. ex tota virtute

timuerunt viri † timore magno dominum. ⁊ immolauerunt hoſtias domino et vouerunt vota.

¶ Ca. II

¶ Morti et inferno p̄cipit vt prophetā ſuſcipiant. ſed quantū gaudent in deuoratōe tantum lugent in vomitu.

ET preparauit

¶ **Alr.** Hi venti. hi fluctus ad chriſtum et ad eccleſiā piclitantem referunt vel ad apoſtolos ſuſcitātes. qui cum in paſſione deſerētes. in fluctib⁹ turbāt. dicit ḡ chriſt⁹. quia videt me mūdus vobiſcū ad contemplationē gaudij nauigare. vt vbi ego ſum et vos ſitis. idcirco fremit et me cupit deuorare. vt vos piter occidat. nec itelligit quia velut eſcam in hamo capit. vt mea morte moriatur. Tollite me et mittite me in mare. Tempeſtaſ q̄ propter me contra vos ſeuit. me moriēte ſedabitur non eſt veſtrum mortem arripere. ſed illatam ab alio libenter ſuſcipere. niſi vbi caritas piclitatur.

¶ **Et remigauerūt.** Prolata contra ſe ſententia. tamen i cultorem dei non audēt manum mittere. ideo laborant ad terram reuerti. malentes perire q̄ ſanguinem fundere. Remigant autem quia putant abſq̄ ſacramento illius q̄ paſſurus erat poſſe nauē de piculo liberari. cū ione ſubmerſio ſit nauis releuatio.

¶ **Et clamauerunt** Conteſtantur deum. vt quod facturi ſunt non imputetur eis ad culpam. Quaſi dicat' nolum⁹ interficere tuū ꝓphetam. ſed ipſe confeſſus eſt iram tuam. et tempeſtas tua eum arguit. voluntas tua manib⁹ noſtris explet' Simile quid facit et dicit pilatus. qui lauans manus ait Mūdus ego ſum a ſanguine iuſti huius. Nolūt gentes pire chriſtum. innocentem teſtantur ⁊ iudei dicūt. ſāguis eius ſuper nos ⁊ ſuper filios noſtros

¶ Q̄ eum ſuſcepim⁹. q̄ mare ſeuit. q̄ ſorte deꝑhenditur. q̄ ipſe indicat quid de ſe fieri debeat. opus eſt tue voluntatis. Vnde ſaluator. in pſalmo. Dn̄e vt facerē voluntatē tuā volui.

¶ Ante paſſionem chriſti errores ⁊ diuerſa dogmata quaſi contrarij fluctus turbabant nauiculam eccleſie. ⁊ totum humanum genus. ſ poſt paſſionem eſt tranquillitas fidei. pax orbis. conuerſio ad deum. omīa ſecura: Ita poſt p̄cipitationē ione mare ſtat a feruore.

¶ **Et timuerūt.** Ante paſſionem timētes clamabant ad deos ſuos. p⁹ paſſionem timent deum venerando et colendo. et immolant hoſtias q̄s iuxta litteram in fluctibus non habebāt. ſ ſacrificium ſpiritus contribulati. ⁊ vouent vota ſe amplius a deo non receſſuros. cernentes ex fuga tempeſtatis verba ꝓphete vera fuiſſe. Ca. II.

¶ **Et preparauit.** Vel ab initio cū conderet. vel iuxta nauē fecit ve

nire vt ſuſcipientem ſuſciperet·et p morte habitaculū pberet. vt qui in naue iram ſenſerat deū in morte ſentiret ppicium.

Et erat ionas· Sicut ionas p hoc q fuit tribus diebus·et trib noctibus in ventre ceti, indicat paſſionem. ſic et oratio eius tipus eſt orōnis chriſti

Qui credit tres pueros ita de incendio liberatos. vt nec veſtimenta corp odor ignis attingeret·non debet dubitare de ſalute ione in ventre ceti.

Dicunt quidam i paſcue·quando ſole fugiente a ſexta hora vſq ad horam nonā nox ſucceſſit diei· duas noctes ⁊ dies ibi cputādas vſq ad mane ſabbati. ⁊ appoſito ſabbato cum nocte ſequenti. tres dies ⁊ noctes computari. alij intelligūt ſinodochicos ·i. a parte totum·

Clamaui de tri. Dum uiderē immanē beluam. rictus aptos recordatus ſum dei. ⁊ clamaui · vl in aquis cedentibus clamore locum inueniente. vl ſolo cordis affectu·

Quantū ad ionā patet q clauſus utero in medio maris fuerit ſaluator vero i carne apparens habitationem huius terre tempeſtatibus plene expertus eſt. q ad compatōnem celeſtis habitatōnis mare et tempeſtas dicit· Unde. Infixus ſum in limo p. ⁊ n. ē. ſ. Et iterū. Ueni in altitudinem maris. ⁊ t. d. me.

Iuxta anagogē in corde maris·i·in medijs tempeſtatibus ſe eſſe cōmemorat. ⁊ tamē inter amaras aquas temptat⁹ iuxta omia abſq peccato· non ſēſit amaritudinem aquarum. ſ circumdatus et refocillatus eſt dulcedine fluminis. q letificat ciuitatem dei·

In perſona ione patet hec omia ad litteram facta In chriſto omnis temptatō ſine peccato·que dei voluntate ptigit. non opprimens ſ tranſiens fuit·qa in eo vires amiſit. vt q in ea pdi tari ſolebāt. p iſtum vincentem liberarent.

Abiectus ſum. Qui formam ſerui accepi fragilitatem hominis imitatus. anteq clamās exaudirer. dixi·q in te lumine lumē eram. hō fact⁹ abiectus ſum·vt p ſ humanū gen⁹ ad te reducam

Uidebo templum. Hoc ione conuenit·vel optanti vl confidenti qui pphetico ſpiritu hoc futurū contemplabat. chriſto aūt conuenit iuxta qd legit. Pater clarifica me apud te·claritate quā habui anteq mundus fieret. ſicut templū patris eſt filius. ita et templū filij eſt pater. de quo ipſe dixit· Ego de patre exiui ⁊ veni in mundū·

dominus piſcem grandem. vt de-
† Sicut fuit ionas tribus diebus et trib⁹ noctibus in ventre ceti. ſic erit filius hominis trib⁹ d. et t. n. in c. t.
gluttiret ionam † Et erat ionas i ventre piſcis trib⁹ diebus et trib⁹ no-
Poſtq ſe ſoſpitē ſenſit in vtero ceti. conuertit ad exorandū miſericordiam dei
ctibus· Et orauit ionas ad domi
chriſtus inter mortuos liber· in inferno viuens clamat ·nō derelinques in inferno animā meam · n. d. ſ. t. videre corruptōem
num de vtero piſcis et dixit Clamaui de tribulatione mea ad do-
·i·de vtero ceti qui p magnitudine ſua inſtar obtinet inferni.
minum· ⁊ exaudiuit me De vētre
qui phas renes et corda.
inferi clamaui ⁊ exaudiſti vocem meam· proieciſti me in profundū
·i·in inferno p quo in euangelio in corde terre. ſicut enim cor animalis in medio eſt. ſic infernus in medio terre eſſe phibetur.
in corde maris. ⁊ flumen circūdedit me· Omnes gurgites tui ⁊ fluctus tui ſup me tranſierūt. Et ego dixi· Abiectus ſum a cōſpectu ocu
Cuius abiectus tempe.
lorum tuorum· Ueruntamē rurſ⁹
in pfundo maris poſitus pphetali ſpū alibi eſt.
videbo templum ſanctum tuum.
aque mundi que limum trahūt ſecum. corp⁹ fouent· ſ animam occidunt. que tamē chriſto nocere nō potuerūt. quia nō neceſſitate · ſ voluntate ſuſcepat
Circumdederunt me aque multe vſq ad animam· abiſſus vallauit me. pelagus opuit caput meū· Ad extrema montium deſcendi · terre
opinione hominum. alia litera concluſerunt. † et tamen nō dabis ſanctum tuū videre c.
vectes circūdederūt me ietnū † Et
Nec in morte corruptus in beſtie cibos trāſcam.
ſubleuabis de corruptione vitā

Abiſſus vallā· Abiſſus hic accipiunt ptrarie fortitudines· vel tormentis dedite poteſtates ad quas in euāgelio rogāt demones ne cogant ire vt torqueantur.

Pelag⁹ operuit. Hyſtoria patet q ionas venerit vſq ad pfunda terrarum qbus qſi vectib ⁊ colūnis dei volūtate terre globus ſuſtentat·

All. In chriſto hoie pncipale et qſi caput fuit aīa q deſcendit ad inferiora loca·ubi aīe hoim ſb dyaboli ptāte tenebāt Iſti ſūt vectes q phibēt aīas ab inferi exire. hos vectes frāgit dn̄s·et eos q clauſi tenebāt libat·

Cū anguſtiaret. Hec chriſto pueniūt dū dicit. triſtis ē aīa m. v·a·m. Et iter. Pat in man⁹ tuas c. ſ. m.

Ut veniat ad. Idcirco i tribulatōne dei memor fui vt d extremo mari orō ad celos ſcādat. ⁊ veniat ad tē plū ſctū tuū i q etna beatitudie fruerí. petit aūt qi pōtifex. vt orō ſua aſcēdat ad deū ut i corpe ſuo pplis liber.

Qui cuſtodiūt Lz oia ſint vanitas oēs ex neceſſitate faciunt vanitatē· ſ ñ oēs cuſtodiūt qſi theſaur nec diligūt qd faciunt Non q toti humano generi miſericordiam denegat·

De⁹ nata miſericors pat⁹ eſt vt ſaluet p clementiā qs ſaluare nō pōt p iuſticiā·ſed nos miſericordiā ſe offerentem vicio noſtro relinqmus· Et nota q propheta i vētre ceti ſui pciuli oblit⁹· de natura rex generali ſententia phyloſophatur.

Iudei dū ſuāt traditōes hoim·mādata dei q ſp miſtus cotu fuerat derelinquunt·

Ego aūt in voce· Chriſt⁹ aū paſſionem qdammō fugerat obedire deo·dū dicit Nō ē bonū dare panē filiorū c· Et iter· Pat ſi poſſibile eſt t. a. m. c. i. Sz p⁹ reſurrectōz perfidos relinquens ſponte pdicat mūdo qd fuerat impatū ante paſſionem.

Quecūq voui. In paſſione nos oēs vouit patri. vt nō piret aliqſ de his q ſibi erāt dati. p ſalute omniū pmiſit·nec faciamus cū mendacem mundi ſimus vt offerat patri.

Ca. III

Et factū eſt Hoc totū q iubet. q obedit·q ñ vult·q iter velle cogit q ſcdo patris voluntatē exequitur·chriſto pueniit ex forma ſerui·

Et ſurrexit· All· Chriſtus poſt inferos proprie ſurgere dicitur·et pdicare·quando apoſtolos mittit ad baptiſandum homies in noīe patris et filij et ſpirituſſancti·hoc eſt iter trium dierum. ſ tn̄ ſacramentū humane ſalu. via vni⁹ dei. i· vnius dei confeſſione pficit. Iona·i. chriſto in aplis pdicante. q dixi. Ego vobiſcū ſum vſq ad cōſūmatōem ſeculi·

hoc affectu blādientis. q comunem omnium deum beneficij magnitudine ſibi facit proprium Cum in ventre ceti et fragilitate carnis nihil ſpei relictuz eſſet· recordatōe domini impoſſibilia vici·
meam domine deus meus Cum anguſtiaretur anima mea in me. domini recordatus ſum. vt veniat ad te oratio mea · ad templum
ego ita. ſ qui.
ſanctum tuum· Qui cuſtodiūt va
ſibi paratam que nō relinquit hominem in vanitate ſ expectat vt redeat·
nitates. fruſtra miſericordiā ſuā
qui p ſalute multorum deuoratus
derelinquent· Ego autē in voce
Me ipm qui ſum hoſtia et pontifex·
laudis immolabo tibi · quecūq voui reddam pro ſalute domino·
Precipit ceto·abiſſis. et iferno·vt tertio reſtituāt ſaluatorē· vt mortuos ſecum plurimos educat qui mortis vinculis tenebant·
Et dixit dominus piſci Euome il-
Ex imis vitalibus mortis uictrix vita pceſſit·
lum. Et euomuit ionam in aridam·

Ca. ·III.

Non dicit ppbete quare non feciſti quod pceperam· ſufficit ad correctōz

Et factū eſt
naufragij deuoratio · vt qui impantē nō ſenſerat ſentiat dn̄m liberantem.
verbum domi ad ionam ſcdo dicens· Surge ⁊ va-
mundum
de ad niniuen ciuitatem magnam ⁊ pdica in ea pdicationem quam
Pater ego a meipo non loquor·
a morte Sine mora obediens
filium chriſt⁹
ego loquor ad te· Et ſurrexit io
p apoſtolos pceptum
nas ⁊ abijt in niniuen iuxta verbū

Et niniue erat. Tam ampla erat niniue vt vix poſſet circuiri itinere dierū triū. At ille memor p̄cepti ⁊ ſui naufragij iter triū dierū feſtinatōne vnius diei cōpleuit. Quidam vero dicūt q̄ in tercia pte ciuitatꝫ tm̄ p̄dicauerit ⁊ ſtatim p̄dicatōnis ſmo ad reliq̄s puenit.

Nō dixit trib⁹ diebus et noctib⁹ vl' vno die ⁊ nocte. ſ abſolute dieb⁹ ⁊ die. vt oſtēderet ī miſterio triū dierū ⁊ pfeſſione vnius dei nihil eſſe tenebroſum.

Adhuc .xl. dies. Adhuc tres dies ⁊ niniue ſubuertet'. ſcōm lxx. ſiue. p .xl. dies ſiue p triduū idē ch'ſt⁹ ſignificat⁹ ē p .xl. ſ. q: p̄egit cū diſcipulis ſuis p⁹ reſurrectōꝫ .xl. dies et aſcēdit in celū. p triduū q: t'cia die reſurrexit.

Nō ex p̄p̄hia deſcēdens de p̄ſcīa dei vbi oīa ſic ſūt ita p̄manēt ſ eſt ꝯminatō ad correctōꝫ p̄ponēs inſtam vltionē ſcōm p̄ſentia peccata niniuitarum.

Quadragenarius ꝯuenit peccatoribus ad penitentiā ⁊ ieiunium et orōem. ⁊ ſaccuꝫ et lacrimas. ⁊ dep̄candi pſeuerantiaꝫ. ſ numero moyſes ⁊ helias ⁊ ipſe chriſtus ieiunauerūt. hic numer⁹ nob indicit' ad ſ'pandas aias noſtras ad eſum corpis chriſti.

Pulcer ordo. Precipit deus p̄p̄hete. propheta p̄dicat ciuitati. p̄us viri credunt. illis p̄dicantib⁹ ieiunium. oīs etas induit' ſacco. Viri nō ſaccuꝫ ſ ieiunium p̄dicat tm̄. ſ illi q̄bus penitentia p̄cipitur. ieiunio ſaccum addunt. vt inanis vēter et luctuoſus habitus deū forti⁹ dep̄cet'.

Qui offenderāt deum luxu ⁊ ambitione coꝝ damnatione placant p q̄ p̄us offenderant. p̄us ieiuniuꝫ q̄d deo in occulto offert'. deinde ſaccus q̄ exteri⁹ homib⁹ exhibetur.

domini. Et niniue erat ciuitas magna itinere dierum trium. Et cepit ionas introire ciuitatē itinere diei
ſ chriſtus ſtās in templo clamat. qui ſitit veniat ad me. et b. omnis vero ſermo chriſti quia de magnis agit clamor dicit'
vnius. et clamauit ⁊ dixit. Adhuc .xl. dies ⁊ niniue ſubuertetur
ſ Preputium credit circumciſio inſidelis manet. ſ qui veniunt in pfectum virum in etatē chriſti
Et crediderunt viri niniuite i domino. ⁊ p̄dicauerūt. ieiunium. et
ſ Saccus et ieiunium arma ſunt penitentiū
ſ quia nullus ſine peccato. nec infās vnius diei
veſtiti ſunt ſaccis a maiore vſq ad minorem. Et puenit verbuꝫ ad
ſ humiliauit ſe deponēs altitudinem potentie et eloquētie
regem niniue. Et ſurrexit de ſolio ſuo. ⁊ abiecit veſtimentum ſuuꝫ a ſe. ⁊ indutus eſt ſacco. ⁊ ſedit in
ſ penitētie pro p̄teritis malis.
ſ Sordibus nō ſenſuum ſed verborum
cinere et clamauit et dixit in niniue ex ore regis ⁊ principum ei⁹ di
ſ Rationales ſ Stulti ſ homies et iumenta ſaluabis dn̄e. ſ Prudentes
cens. Homines et iumenta. ⁊ bo
ſ Simplices.
ues ⁊ pecora nō guſtent quidquā nec paſcantur. ⁊ aquam nō bibāt.
ſ Lugubri habitu merore et triſticia quē metaphorice ſaccus dicitur
⁊ operiantur ſaccis homines et iumenta ⁊ clamēt ad dominū in fortitudine. ⁊ conuertatur vir a via
ſ ad dominum.
ſ que et ſe.
ſua mala. ⁊ ab iniquitate quę eſt
ſ Nō tantum in cogitatōe ſ ed et in opere.
in manibus eorum. Quis ſcit ſi
ſ conuerſis ſ ſic
conuertatur ⁊ ignoſcat deus. ⁊ reuertatur a furore irę ſuę. ⁊ nō pibimus. Et vidit deus opa eoruꝫ q̄a
ſ que ia pene cepit effundere
ſ eo conuerſo

Hiero. Niniue ſcꝫ Euerſa eſt niniue q̄ mala erat ⁊ bona edificata. q̄ nō erat ſtātib⁹ menibus et domib⁹. euerſa ē ciuitas ī p̄ditis morib⁹. ⁊ q̄uis nō ſit factū q̄d illi hoīes timuerūt ionā p̄p̄hetāte futuꝝ. factū ē tm̄ q̄d fuerat deo p̄ſcipiente p̄dictū.

Et peruenit verbū. Electis ī firmis ⁊ ignobilib⁹ mūdi. tādē ad philoſophos ⁊ potētes q̄ mūdū regere videbāt' puenit v'bū chriſti. p̄us petr⁹ piſcator itrat. deinde cyp̄anus p̄us ydolatra. tādē credit ⁊ fact⁹ aſſertor veritatis p⁹ auditū ſmonē ionę carthaginenſes ad penitentiā vocat. ⁊ chriſtū publice p̄dicat. ecce rex niniue de ſolio ſurgit. purpurā ſacco. vnguenta luto. mūdicias ſordib⁹ ꝯmutat. diffic le ē potētes ⁊ eloquētes in mūdo ad chriſti humilitatem conuerti.

Et clamauit. Clamauit dicēs in niniue q̄ erat ꝯſtitutū ex ore regis ⁊ p̄ncipū eius. Vñ .lxx. ⁊ p̄dicatū ē in niniue a rege ⁊ ab oib⁹ maiorib⁹ eius.

Quis ſcit. Sub ambiguitate dicit vt dū hoīes dubij ſunt de ſalute fortius agāt penitentiam et deū magis ad miſericordiā puocent.

Et vidit de⁹ Et tūc niniuitis et q̄tidie p̄plis mūdi ꝯminat' deus vt agāt penitentiā. Qui ſi cōuſi fuerit ipe q̄ ſētētiā ꝯuūit ⁊ p̄pli cōuerſione mutatur.

Nō audiuit v'ba q̄ iſrl' ſepe ſolebat p̄mittere. facie⁹ oīa q̄cūq̄ dixerit nob dn̄s. ſ opa ꝯſperit q̄ maluit vitā q̄ mortē pccōris. Videns mutata opa libēt' mutat ſententiā. Pon⁹ dicam⁹ q̄ pſeuerauit ī p̄poſito ſuo. a p̄ncipio volēs miſereri. Nō enim punire volebat nec punitur⁹ erat q̄ ꝯminabatur.

conuerſi ſunt de via ſua mala. et miſertus eſt deus ſuper maliciaꝫ quam locutus fuerat vt faceret eis ⁊ non fecit.
ſ afflictōnem

Ca. IIII

Et afflictus eſt ionas afflictione magna. ⁊ iratus eſt ⁊ orauit ad dominuꝫ ⁊ dixit. Obſecro domine. nū
ſ Dicturus ſe iuſte voluiſſe effugere. quodāmodo in iuſticie arguit deū. querelas ergo ſuas obſecratōis exordio tempat. q̄ enim ait. Obſecro. blandientis affectu legendum eſt. p quo ī hebreo legitur. anna que eſt interiectō blādientis
quid non hoc eſt verbum meum cū adhuc eſſem in terra mea. Propter hoc p̄occupaui vt fugerem in tharſis. Scio enim quia tu deus clemens ⁊ miſericors es. patiēs ⁊ multę miſeratōnis. ⁊ ignoſcens ſuper malicia. Et nunc domie tolle queſo animam meam a me. q̄a
ſ Triſtis eſt anima mea vſq ad mortem. Et iterū In manus tuas d. c. ſ. m.
ſ Quia vnam gentem iſraelis ſaluare non potui. moriar et totus mūdus ſaluabitur.
melior eſt mihi mors q̄ vita. Et dixit dominus. Putas ne bñ iraſceris tu. Et egreſſus eſt ionas de ciuitate. ⁊ ſedit contra orienteꝫ ciuitatis. Et fecit ſibimet vmbraculum ibi. ⁊ ſedebat ſubter illud in vmbra. donec videret quid acci
ſ mundi.
ſ quia tunc de niniuitis cū eo nullus habitare poterat
ſ Sedet tanq̄ iudex. vel a maieſtate ſua contractus
ſ more ſcripture humanos deo ſūgit affect⁹.

Ca. IIII.

Et afflict⁹ eſt. Nō ꝯtriſtat' q̄ gētiuꝫ multitudo ſaluat'. ſ q̄ videt gētē ſuā pire. et ſe de tāto numero prophetaꝝ electū q̄ p ſalutē alioꝝ ruinā p̄pli ſui nūciaret. iā q̄dāmō d ſalute deſpeās iſrl's. Sic dn̄s fleuit ſuper hierlm. ⁊ noluit panē filioꝝ mitte. ca. Apli q̄ꝫ p̄muꝫ p̄dicāt iſrl'i. Paul⁹ etiaꝫ optat anathema eſſe pro fratribus ſuis.

Pulcre ionas id ē dolēs triſtis ē vſq ad mortē. q: ne piret p̄pls iudeoꝝ q̄ntū ī ſe fuit miſta p̄peſſus fuit. laborioſus p̄p̄ha pegrinatōe ⁊ naufragio p̄grauatus

Scio enim. q: Sciebā te miſericordē ⁊ h eſſe facturꝝ. nolui nūciare truculentuꝫ. ſ volui fugere ī tharſis .i. vacare ꝯtēplatōni. ⁊ ī mare hui⁹ ſeculi q̄ce ⁊ ocio pfrui. dimiſi domū meā egreſſus de tuo ſinu. Si dicerē te ignoſcentē ⁊ miſericordem. null' ageret penitentiā. Si crudeleꝫ iudicem. ſciebā h nō eſſe tuę naturę. In h q̄ ambiguo malui fugere q̄ vl' ipenitētes lenitate decipe. l' de te p̄dicare q̄d nō eras. Tolle q̄ animā meā.

Propheta triſtat⁹ vult mori. ne ꝯuſa multitudine gētiū iſrl' peat ietnū.

Putas ne Nō ait male irat⁹ es. ne videat' rep̄hēdere ꝯtriſtatū. nec ait. bñ irat⁹ es. ne ſuę ſentētię cōtrairet. ſ introgat ipm iratū vt vl' cauſas irę reſpōdeat. vel ſi ille tacuerit veꝝ dei iudiciū ex ei⁹ ſilentio cōpbet'

Et egreſſ⁹ eſt. Jonas .i. columba vel dolēs egredit' de ciuitate quaꝫ edificauit caim ⁊ habitat contra orientē vnde ſol orit'. ⁊ ibi eſt in tabernaculo ſuo. habentia q̄ tpa expectat. cōtemplatus q̄d ciuitati mūdi eueniat. Antequā niniue ſaluaret' p euangeliū chriſti. ⁊ are et cucurbita ⁊ ver⁹ oriēs

manifeſtaret. ionas erat ſub vmbraculo. q2 nōdum erat apta veritas.

Et pparauit. In hebręo dici on legit p cucurbita q̄ cito ſurgit τ cito areſcit. compatur iſraeli puas rad ces mittenti in terrā. τ conāti vt in altū ſuſtollat. ſ altitudinē cedrorū dei vel abietū non equanti.

Cucurbita vel hedera genus virgulti. ſ arbuſculę lata habentis folia. τ denſiſſimā vmbram ſuſtinentis. q̄ p terram ſerpit. et ſine amminiculis q̄bus innitat altiora nō appetit. Sed hanc pparauit deus. vt ſine aliquibus ſuſtentamentis in altum ſubito ſurgens vmbraculum p̄beret pphetę. In quo oſtenſa dei virtus eſt. huic hedere vł cucurbite compatur iſrael. qui quondā ſub vmbra ſua ptexit ionam. i. chriſtum conuerſionem gentium ꝑſtolantem nec puam leticiā tribuit ei faciens vmbraculum potiꝰ q̄ꝫ domum habens tectorū imagines. non habēs fundamenta.

Et parauit. Quidam vermem τ ventū vrentem romanos intelligunt. q̄ poſt reſurrectōnem chriſti iſrael deleuerunt.

Putas ne bene. Supra niniuitis penitentibꝫ τ ſaluatis. ſimiliter interrogatus ppheta nichil reſpondit. ſed interrogatōnem dei ſilentio pprobauit. ſciens enim deū clementem. et ignoſcētem malicijs. de ſalute gentium non dolebat ſ h quia inſiccata cucurbita aret iſrł. τ eiꝫ diſtinctōne interrogatus eſt. bene iraſceris tu ſup hederam. confidēter dicit. bene contriſtor ego vſq3 ad mortem. Non enim ſic volui ſaluare alios vt perirent alij. non ſic lucrari alienos vt perderē meos. Sic chriſtꝰ plāgit hieruſalē vſq3 ad mortē non ſuam. ſed iudeorum. ut moriantur negantes. et reſurgant dei filium cōfitētes.

deret ciuitati. Et pparauit dominꝰ deus ederam. et aſcendit ſuper caput ionę. vt eſſet vmbra ſuper caput eius τ ptegeret eum. Laborauerat enim. Et lętatus eſt ionas. ſup edera lęticia magna. Et pauit deus vermem aſcenſu diluculi in craſtinum τ pcuſſit ederam τ exaruit. Et cum ortus fuiſſet ſol. pręcepit dominꝰ vento calido et vrēti. τ pcuſſit ſol ſuper caput ionę et eſtuabat. Et petijt animę ſuę vt moreretur. Et dixit. Melius eſt mihi mori q̄ꝫ viuere. Et dixit dominus ad ionam. Putas ne bene iraſceris ſup ederam. Et dixit. Bene iraſcor ego vſq3 ad mortem. Et dixit dominus. Tu doles ſup edera in qua n̄ laboraſti neq3 feciſti. vt creſceret. quę ſub vna nocte nata eſt et ſub vna nocte perijt. Et ego non parcam niniue ciuitati magnę. in qua ſunt pluſ q̄ꝫ centū vigīti milia hominū. qui neſciunt quid ſit inter dexteram τ ſiniſtram ſuam. et iumenta multa.

ſubito mira dei virtute. — chriſtum qui dicit. ego ſum vermis et non homo — que antequā oriret ſol iuſticie virebat. ſꝫ ſurgente chriſto deſertum eſt vmbraculum ab auxilio dei et omnē virorem pdidit. — cuius luce diſcuſſe ſūt tenebre niniuitarum — Vñ in oſee. adducet dñs ventum vrentē de deſerto aſcendētē. et ſiccabit venas eius et deſolabit fōtes eius. — cum iſraele — In baptiſmate vt in lauacro recipiat humorem quem in negatōe pdiderat. Vñ petrus arētibus iudeis loquitur. Penitenciam agite. et baptiſet vnuſquiſq3 veſtrum et accipietis donum ſpiritusſancti — Pater. — filij. — fili — iudeis dānatis. — i. tpe ante aduentum chriſti. — quādo ſol iuſticie occubuit ei — p quam ſignat eccleſia. in qua maior eſt numerus q̄ꝫ xij. tribuū iſrael. — multus numerus irratōnabilium

Non laboraſti. qui intuſ in populo gentium. vnde iſrael confitenter loquit. ecce tot annis ſeruio tibi. τ nunq̄ꝫ dediſti michi hedum. ſ huic q̄ deuorauit ſubſtantiā cum meretricibꝫ occidiſti vitulū ſaginatū. Qui nō confutat in hoc. ſ audit. omīa mea tua ſūt. Epulari aūt oportebat pro reuerſione fratris p gentibꝫ ſiquidem pcioſus ſanguis chriſti effuſus eſt τ ipſe ad inferos deſcendit. vt populus ille celos aſcenderet. Nullus tantus labor fuit p filijs iſrł. Vnde τ ipſe minori fratri inuidet.

Plus q̄ꝫ centum viginti. Hoc poteſt intelligi de ętate lactentiū quę innocens τ ſimplex. τ cum tantus ſit numerus puulorū. patet q magis eſſet multitudo pueccioris ętatis. Vel cū niniue ſit magna vrbs τ i domo magna ſint vaſa non ſolū aurea ſ τ fictilia poteſt dici q erat plurima multitudo. q̄ an actā penitentiā ignoraba t quid eſſet inter bonum τ malum.

Incipit plogus in micheā prophetam

Temporibus ioathe. achaꝫ. τ ezechię regum iuda. micheam pphetam ad hanc pphetiam ſpiritu ſancto repletum fuiſſe. lectio ipſa demonſtrat. Sed de ſupradicto numero regum ioathan τ ezechiā deo ob religionē placuiſſe: hyſtoria quarti libri regum. et ſecundi palipomenon indicat. Achaꝫ vero derelicto deo. ydola ſamarię q̄bus etiā filios ſuos in ſacrificium igni concremādos obtulerat coluiſſe conſtat. Quamobrem deus ſamariam quę reges iſrael et iuda memoratorum ſimulacrorū ſuperſtitione fefellerat increpans. indignationem ſuam in eam pceſſurā comminatus eſt. Populo etiā iſrael puaricatori. τ principibꝰ eiuſ qui eundem populum fallaci ſuaſione ad ydola colenda compulerant. verbis in ſequentibus captiuitatem et interitum affuturā denunciauit.

Incipit argumentum.

Micheas de moraſthi coheres chriſti. vaſtatōem annūciat filię latronis. et obſidionem ponit contra eam. q̄a maxillam pcuſſerit iudicis iſrael.

Ca. I.

Verbum domini quod factum eſt ad micheam moraſthitem in diebus ioathan achaꝫ. τ ezechię regum iuda q̄ꝺ vidit ſup ſamariam τ hieruſalē

hoc eſt — quod erat in pricipio apud deū. — Patris. — qui interpretatur humilitas. — i. hereditas — ſpūaliter.

Ca. I. Verbū domi. q̄ꝺ. Premittit titulus pphetię. Humili et coheredi chriſti fit reuelatio. et de peruerſis dogmatibus. τ de eccleſia ſi aliqua peccata commiſerit.

Sermo dei q̄ ſemp ad pphetas deſcendit ſit quoq3 ad micheā qui interpretatur humilitas. ad micheā de moraſthi q̄ vſq3 hodie iuxta eleutheropolī vrbem paleſtinę n̄ grandis viculus eſt. τ interpretatur heres. Pulcre autē humilitas q̄ inter virtutes pcipua ē. de ſpe hereditatiſ dei naſcit. humilitas h̄ n̄ intelligit q̄ venit d̄ cōſcientia peccatorū. ſ q̄ inter virtuteſ ponitur. Vnde dicitur. Humiliami ſub potēti manu dei. Et qui ſe humiliauerit exaltabit. Et dominus. Diſcite a me q̄a mitis ſum τ humił corde. Quomodo ergo apud nos votiua τ quaſi ad virtutis auſpicium imponuntur vocabula. verbi gratia. victoris. caſti. pij. pbi. et appellatiua virtutum in ppria. ſic et apud hebręos micheas τ abdias. τ zacharias. ceterorūq3 ſimilia: ex virtutum vocabulo liberis a parentibꝫ ſunt impoſita.

Micheas ſm hebraicā veritatem ſextuſ eſt. vñ q̄ſi in corde voluminis poſitꝰ: debet pfunda cōtinere miſteria.

Sub oſia ceperūt pphetare. oſee. amos. yſaias. Sub ioathan filio oſię incipit pphetare micheas. pphat etiam ſub achaꝫ. τ ſub ezechia ſub q̄ x. tribꝫ captiuatę ſunt ab aſſirijs τ q̄a primum ſamaria metropolis x. tribuū captiuata eſt. deinde hieruſalē: pphię imponit titulus: pmo de ſamaria. ſecūdo de hieruſalem.

Miſtice. p ſamariā hereſis. p hieruſalem eccleſia deſignat. Samaria enī ſibi fecit de pprio ſenſu vitulos aureos pulchros in ſuperficie. ſed vitalem